

НОМЛОГЧИЙН ҮГС

[1]

¹Иерусалим дахь хаан, Давидын хүү, Номлогчийн үгс.

²Номлогч,

"Бүгд хоосон, хоосны хоосон болой" гэв.

³Наран доор ажиллагч хүмүүний бүх хөдөлмөрийн үр ашиг нь юу вэ?

⁴Нэг үеийнхэн явж, нөгөө үеийнхэн ирсээр байвч

Дэлхий ертөнц л үүрд оршин үлддэг.

⁵Түүнчлэн нар мандсаар, жаргасаар,

Хаанаас манддаг тэр л газар уруугаа яарсаар байх ажээ.

⁶Салхи өмнө зүгт үлээж, тэгснээ хойд зүг уруу эргэж,

Улмаар өөрийн тойргоороо дахин давтан эргэлдэх ажгуу.

⁷Бүх гол далайд цутгавч, далай нь дүүрдэггүй.

Дахин буцаж урсахын тулд хаанаас эхэлсэн тэр газартаа голууд буцаж урссаар байдаг.

⁸Хүн үүнийг хэлэхийн аргагүй бүх зүйлс залхмаар юм.

Нүд харснаараа ханасангүй, чих сонссоноороо дүүрсэнгүй.

⁹Юу байсан, тэр нь байх болно.

Юу хийгдэж байсан, тэр мөн л хийгдэх болно.

Иймээс наран доор шинэ юм юу ч алга.

¹⁰Хэн нэг нь ямар нэг юмыг

"Үүнийг хараач, энэ шинэ зүйл байна" гэж магад.

Тэр нь хэдийнээ биднээс өмнө байсан зүйл юм.

¹¹Өнийн юмс дурсагдахгүй,

хожим болох юмс ч ирэх үеийнхний санаанд үл үлдмөй.

¹²Би болбоос Номлогч, Иерусалим дахь Израилийн хаан байсан.

¹³Тэнгэрийн доор үйлдэгддэг бүхнийг мэргэн ухаанаар шинжлэн, судлахын тулд би өөрийн оюун ухааныг зориулав. Энэ нь Бурханаас хүний

хөвгүүдийг шаналгах гэж өгсөн ёрын бэрх үүрэг байв. ¹⁴Би наран доор

хийгддэг бүхнийг үзсэн бөгөөд үзтэл энэ бүхэн нь хоосон бөгөөд салхины

хойноос хөөцөлдөхтэй адил ажээ. ¹⁵Муруй нь тэгширч чадахгүй, байхгүй

юмыг ч тоолох аргагүй билээ. ¹⁶"Иерусалимд надаас өмнө байсан бүх

хүнээс ч илүү мэргэн ухааныг би арвижуулан нэмэгдүүлсэн бөгөөд өөрийн оюун бодлоороо үлэмж мэргэн ухаан хийгээд мэдлэгийг олж авав" гэж би өөртөө хэлэв. ¹⁷Түүнчлэн би галзуу тэнэг мулгуу хийгээд мэргэн ухааныг танихад өөрийн оюун бодлыг зориулав. Энэ нь мөн л салхины хойноос хөөцөлдөхтэй адил ажээ. ¹⁸Учир юу гэвэл, мэргэн ухаан их бөгөөс зовлон ихдэнэ, мэдлэг арвижих аваас шаналал нэмэгдэх буюу.

[2]

¹Би өөртөө өгүүлрүүн "Ир, одоо. Би чамайг тааламжит байдлаар сорьж үзье! Өөрийгөө баясгаж, баярлуул" гэв. Үзтэл энэ нь бас л хоосон байлаа. ²Инээгчийг би "галзуу" гэж, тааламж баяслын тухайд "Юу болж байна?" гэхчилэн боддог байв. ³Би бас мэргэн ухаанаар удирдуулахын зэрэгцээ яаж өөрийн биеийг сархад дарсаар цэнгүүлэх вэ? Тэгээд мөн яаж бас тэнэг байх вэ? гэж өөрийн ухааныг чилээж ирлээ. Тэгэхдээ тэнгэрийн доорх амьдралынхаа цөөхөн жилүүддээ хүмүүний хөвгүүд юуг хийх нь зөв ба юу хийх ёстой байв гэдгийг өнөөг хүртэл би мэдэж үл чадлаа. ⁴Би ажил үйлсээ ихэсгэж байлаа. Өөртөө зориулан байшингууд барьж, өөртөө усан үзмийн цэцэрлэг суулгав. ⁵Би өөртөө цэцэрлэг, бас цэцэрлэгт хүрээлэн байгуулж, тэндээ төрөл бүрийн жимсний модод суулгасан. ⁶Урган төлжиж байгаа ойгоо услахаар өөртөө зориулж усан сан байгуулсан. ⁷Би эрэгтэй, эмэгтэй боолууд худалдаж авсан ба мөн унаган боолууд ч бас бий. Надаас өмнө Иерусалимд байсан бүгдээс илүү их мал сүргийг би эзэмшиж байв. ⁸Би бас өөртөө алт, мөнгө, болон хаад, орон нутгуудын эрдэнэсийг хураан цуглуулсан. Би өөртөө эрэгтэй, эмэгтэй дуучидтай ба эр хүний зугаа болох олон татвар эмс надад байв. ⁹Ингэж надаас өмнө Иерусалимд байгсдаас би хол давж, үлэмж баян болсон төдийгүй мэргэн ухаан ч бас надад байна. ¹⁰Миний нүд хүсэмжилж буй бүгдээс би татгалздаггүй. Ямар ч цэнгэл тааламжаас би өөрийгөө татаж байсангүй. Учир нь зүрх минь миний хөдөлмөр бүрд баясах учиртай юм. Энэ л миний бүх л хөдөлмөрийн минь шан харамж ажээ. ¹¹Тэгээд би өөрийн гараар хийсэн бүх үйлсээ, бас өөрийн чармайн хийсэн хөдөлмөрийг эргэцүүлэн бодлоо. Гэтэл энэ бүхэн хоосон бөгөөд салхины хойноос хөөцөлдөхтэй адил байв. Наран доор түүний ашиг алга.

¹²Иймээс би мэргэн ухаан, галзуу хийгээд тэнэг мулгууг тунгааж үзэв. Хааны дараа гарч ирэгч хүн урьд хийгдсэн зүйлээс өөр юуг хийх юм бэ? ¹³Мэргэн ухаан тэнэг мулгуугаас давуутай нь гэрэл харанхуйгаас илүүтэйн

адил болохыг би ойлгов. ¹⁴Мэргэн хүний мэлмий толгойдоо байхад харин тэнэг хүн харанхуйд явж байдаг. Гэвч тэднийг хоёуланг нь нэг хувь заяа нөмөрч байдгийг би мэднэ. ¹⁵"Тэнэгт оногдох тэр л хувь тавилан над дээр мөн ирэх тул ухаантай байхын хэрэг надад юу билээ?" гэж би өөртөө хэлэв. Ингээд би өөртөө "Энэ мөн л хоосон аж" гэв. ¹⁶Учир нь ухаантан хэн боловч тэнэгийн нэгэн адил үүрд мартагдах аж. Ирэх өдрүүдэд ч бүх зүйлс мартагдана. Мэргэд тэнэгүүдийн адил үхэцгээнэ шүү дээ! ¹⁷Наран доор хийгдэж байгаа бүхэн надад жигшүүртэй болсон учраас би амьдралыг үзэн ядсан. Өөрөөр хэлбэл, бүх зүйл утгагүй бөгөөд салхины хойноос хөөцөлдөхтэй адил аж.

¹⁸Наран доор хөдөлмөрлөсөн хөдөлмөрийнхөө бүхий л үр жимсийг би үзэн ядав. Учир нь би тэр бүгдийг миний дараа ирэх хэн нэгэнд үлдээх учиртай ажээ. ¹⁹Тэр ухаантай, эсвэл тэнэг хүн байхыг хэн мэдэх билээ? Наран доор ухаалгаар хөдлөн, ажилласан хөдөлмөрийн минь бүхий л үр жимсийг тэр нэгэн эзэмших болно. Энэ мөн л хоосон. ²⁰Тиймээс наран доор хөдөлмөрлөсөн өөрийн бүх хөдөлмөрийн үр жимсийг би бүхэлд нь үгүйсгэв. ²¹Хэн нэгэн нь ухаан зарж, мэдлэгтэй, чадварлаг ажиллаад дараа нь өөртэй нь хамт ажиллаагүй хүнд өөрийн хувийг өгдөг. Энэ нь мөн л хоосон бөгөөд асар бузар булай хэрэг мөн. ²²Наран доор хичээж чармайсан бүхий л хөдөлмөрөөсөө хүн ер нь юуг нь авах юм бэ? ²³Учир нь хүний бүх л өдрүүд болон хөдөлмөр нь уйтгар зовлонтой, төдийгүй, шөнө ч түүний оюун ухаан нь амардаггүй аж. Энэ нь мөн л хоосон ажээ.

²⁴Идэж, ууж, ажил үйлс минь сайн байна гэж өөртөө хэлэхээс илүү зүйл хүний хувьд байхгүй. Миний харснаар энэ нь мөн л Бурханы мутраас ирэх ажээ. ²⁵Учир нь Түүнгүйгээр хэн идэж, хэн сэтгэлийн жаргал авч чадах вэ? ²⁶Өөрийнх нь мэлмийд таалагдагч хүнд Тэр мэргэн ухаан, мэдлэг, баяр жаргал өгдөг ажээ. Чингэхдээ Өөрийнхөө өмнө гэмгүй нэгэнд өгөхийн тулд бөөгнүүлэх, цуглуулах албыг нүгэлтнүүдээр гүйцэлдүүлдэг байна. Энэ нь мөн л хоосон бөгөөд салхины хойноос хөөцөлдөхтэй адил аж.

[3]

¹Тэнгэрийн доорх бүх юмс цаг хугацаатай бөгөөд бүх юм тогтоогдсон цаг мөчтэй ажээ.

²Төрөх хийгээд үхэх цаг,
Тариалах хийгээд тарьснаа хураах цаг,

³Алах хийгээд анагаах цаг,

Нураах хийгээд босгох цаг,
⁴Уйлах хийгээд инээх цаг,
 Гашуудах хийгээд бүжиглэх цаг,
⁵Чулууг шидэх хийгээд цуглуулах цаг,
 Тэврэх хийгээд тэврэлтээс зугтах цаг,
⁶Эрж олох хийгээд алдаж асгах цаг,
 Хадгалах хийгээд хаях цаг,
⁷Урах хийгээд оёх цаг,
 Дуугүй байх хийгээд ярих цаг,
⁸Хайрлах хийгээд үзэн ядах цаг,
 Дайтах хийгээд найрамдах цаг байдаг ажээ.

⁹Хийж байгаа хөдөлмөрөөс нь ажил хийгчид ямар ашиг байна вэ?
¹⁰Бурханаас миний хөвгүүдэд өгсөн шаналгаат хөдөлмөрийн зовлонтойг би харсан. ¹¹Бүх юмыг Тэр тухайн цагт нь сайн сайхнаар бүтээсэн бөгөөд хэдийгээр хүн Бурханы үйлдсэн ажлыг эхнээс эцсийг нь хүртэл ойлгохгүй ч гэсэн Тэр тэдний зүрхэнд үүрд мөнхийг байгуулсан билээ.

¹²Хүмүүсийн хувьд амьдрах хугацаандаа сайныг үйлдэх хийгээд баярлаж бахдахаас илүү дээр юм байдаггүй болохыг би мэдсэн. ¹³Хэрэв хүн идэж уух хийгээд эрхэлж буй бүхий л ажилдаа сэтгэл хангалуун байх аваас энэ нь Бурханы бэлэг буюу. ¹⁴Бурханы хийсэн болгон үүрд мөнхөд үлддэгийг би мэдлээ. Түүнд нь нэмэх буюу түүнээс нь хасах юу ч байхгүй аж. Бурхан ийн ажилладгийн учир нь хүмүүс Түүнээс эмээхийн тулд юм. ¹⁵Юу байж байсан, тэр нь одоо ч байж байна. Ирээдүйд буй болох нь аль хэдийн байсан. Бурхан өнгөрснийг ийнхүү хайдаг байна. ¹⁶Би мөн наран доор үнэнч шударгын оронд бузар булай, зөвийн байранд ёрын бузар нь оршдогийг харсан. ¹⁷"Шударга хүн ба гэм нүгэлтний аль алиныг нь Бурхан шүүнэ" гэж би өөртөө хэлэв. Учир нь цаг хугацаа, бүх юмс, бүх үйлс тэнд байдаг. ¹⁸"Хүн гэгч өөрсдөө адгуус юм гэдгээ танихуйцаар тэднийг Бурхан туршаасай" гэж хүмүүний хөвгүүдийн талаар би өөртөө хэлэв. ¹⁹Учир нь хүний хувь тавилан адгуусны хувь тавилантай адил бөгөөд нэг нь үхдэгийн адил нөгөөдөх нь ч бас үхэх аж. Үнэндээ аль аль нь л ижилхэн амьсгалтай байх бөлгөө. Хүнд адгууснаас дээрдээд байх юм алга. Иймээс бүгд хоосон. ²⁰Бүгд нэг л газар уруу явцгаана. Бүгд л шорооноос гарсан, тэгээд бүгд шороондоо буцна. ²¹Хүний амьсгал дээш гарч, адгуусны амьсгал газар уруу доош уруудсныг хэн мэдэж байгаа юм бэ? ²²Тиймээс хүн хийж байгаагаараа л баясгалантай байхаас өөр илүүтэй нь үгүй гэдгийг би ойлгов. Учир нь энэ

бол хүний хувь зохиол болой. Түүнээс хойш юу болохыг үзүүлэхээр хэн түүнийг дагуулан аваачих билээ?

[4]

¹Наран доор үйлдэгдэх дарамт дарлалын бүх үйлдлүүдийг дахин би харлаа. Дарлагдагсдын нулимсыг харж байхад тэднийг тайтгаруулах хэн ч алга. Дарлагсдын талд хүч байхад, харин тэдэнд тайтгаруулах хүн ч алга байв. ²Тиймээс одоог хүртэл амьд байгсдаас хэдийнээ насан өөд бологсдыг би илүүд үзэв. ³Гэвч наран доор хийгддэг бузар үйлийг хэзээ ч хараагүй, эсвэл амьгүй төрсөн нэгэн нь мөнөөх хоёроосоо ч илүү дээр аж.

⁴Аливаа үйлс дэх хөдөлмөр ба амжилт нь хөршүүдийн хоорондох өрсөлдөөний шалтгаан болдог. Энэ нь мөн л хоосон бөгөөд салхины хойноос хөөцөлдөхтэй адил аж. ⁵Тэнэг хүн гараа хумихан, биенийхээ махыг бардаг. ⁶Хоёр гараар хоосон хөдөлмөрлөж, салхины хойноос хөөцөлдсөнөөс нэг гар тань сул амарч байсан нь дээр.

⁷Дараа нь би наран доор дахин нэг хоосныг үзэв. ⁸Хөвгүүнгүй, дуугүй, татлаа түлхээгүй нэгэн эр байсан бөгөөд түүний хөдөлмөрт эцэс төгсгөл гэж алга байв. Түүний нүд нь хэзээ ч баялагт ханасангүй. "Би хэний төлөө хөдөлмөрлөж, санаа сэтгэлээ золиослон байна вэ?" гэж асууж байсангүй. Энэ нь мөн л хоосон бөгөөд эмгэнэлтэй алба мөн.

⁹Ганцаараа байснаас хоёул байх нь илүү дээр болой. Тэгвэл тэд ажил үйлсээ сайнаар эргүүлэх болно. ¹⁰Хэрэв тэд хамтдаа ойчих аваас нэг нь нөхрөө босгоно. Харин ганцаар байгч унахын цагт түүнийг босгох хүн үгүй тул хөөрхийлөлтэй. ¹¹Түүнчлэн хэрэв хоёулаа хамтдаа хэвтэх аваас дулаахан байдаг бол харин ганцаараа хэрхэн дулаацах билээ? ¹²Гоонь хүнийг хэн нэгэн нь дийлж чадах бөгөөд хоёул байх аваас түүнийг няцааж чадна. Гурамсалж гөрсөн сур тийм ч амар тасардаггүй.

¹³Сануулгыг хэрхэн хүлээн авахыг мэдэхээ байсан тэнэг хөгшин хаанаас, хэдий ядуу ч ухаантай залуу нь дээр буюу. ¹⁴Хэдийгээр тэр залуу мөнөөх хааны гүрэнд ядуу төрсөн ч, тэрээр шоронгоос гарахдаа хаан болдог юм. ¹⁵Түүнийг залгамжлагч хоёр дахь залуугийн талд наран доорхи бүх амьдрагсад бөөгнөрөхийг би харсан. ¹⁶Тэдний өмнө байсан бүх хүмүүст хязгаар байхгүй. Харин хожим ирэгсэд нь мөнөөх залууг таашаахгүй ажээ. Энэ нь мөн л хоосон бөгөөд салхины хойноос хөөцөлдөхтэй адил болой.

[5]

¹Бурханы өргөө уруу явахдаа чи алхмаа хянагтун. Мунхаглан тахил өргөснөөс ойртон очоод чагнасан нь дээр. Учир нь хүмүүн буруу үйлээ ойлгодоггүй аж. ²Зүрх сэтгэл чинь Бурханы оршихуйд үг хэлэхэд яараагүй байхад хэл тань бүү яараг. Учир нь Бурхан тэнгэрт, чи газарт байна. Иймд чиний үг чинь цөөхөн байг. ³Зүүд зовнилоор арвин байдаг бол тэнэгийн дуу хоолой олон үгээрээ танигддаг. ⁴Бурханд чи амласан бол хэрэгжүүлэхдээ бүү хойрго бай. Учир нь Тэр тэнэгүүдийг таашаадаггүй. Амласан зүйлээ биелүүл! ⁵Амлаад үл биелүүлснээс амлахгүй байх нь дээр. ⁶Чамайг нүгэлд өдөөхийг амандаа бүү зөвшөөрөгтүн. "Энэ нь алдаа байжээ" гэж Бурханы элчийн өмнө бүү хэл. Яагаад Бурхан чиний үгэнд уурсаж, чиний гарын ажил хэргийг устгах ёстой юм бэ? ⁷Зүүд ба үгсийн олонх нь хоосон байдаг. Харин Бурханаас эмээгтүн.

⁸Хэрэв чи орон нутагт ядуусыг хавчих хийгээд шүүх болон үнэнийг үгүйсгэхийг харах аваас бүү гайхагтун. Учир нь нэг түшмэлийг нөгөө түшмэл нь харж, тэднийг дээд түшмэл нь ажиглаж байдаг юм. ⁹Бүхний эцэст талбайг боловсруулагч хаан, тэр газартаа тэргүүлэх болой.

¹⁰Мөнгийг хайрлагч нь мөнгөнд үл ханах ба элбэг дэлбэгийг эрхэмлэгч нь орлогодоо цаддаггүй. Энэ нь бас л хоосон. ¹¹Баялаг өсөхийн хэрээр шатаагчид олшрох бөгөөд тэдгээрийг хараад суух нь өмчлөгчийн ашиг нь юм гэж үү? ¹²Их ч, бага ч идсэн ажилчин хүний нойр таатай байдаг атал баян хүний цатгалан гэдэс өөрийг нь унтуулдаггүй ажээ.

¹³Наран доор би нэгэн гунигийг харлаа. Хураасан баялаг нь эзэндээ зовлон авчирдаг. ¹⁴Бүтэлгүй хөрөнгө оруулалтанд сүйрч, өөрийн хүүдээ өвлөх юмгүй үлдэх баячууд ч бас бий. ¹⁵Хүн эхийн хэвлийгээс нүцгэн ирээд, ирсэн шигээ тийнхүү нүцгэн буцах ажгуу. Гартаа авч явж чадах хөдөлмөрийнхөө үр жимснээс хүн юу ч үгүй л одох аж. ¹⁶Хүн яг ирсэн шигээ л буцах болдог нь мөн л эмгэнэлтэй хэрэг аж. Ингэвэл салхины төлөө хөдөлмөрлөгч хүнд ямар ашиг байх юм бэ? ¹⁷Бүхий л амьдралынхаа туршид тэр үлэмж өвчин зовлон хийгээд уур уцаартайгаар харанхуй дотор хооллодог.

¹⁸Сайн бөгөөд жаргалтай байхыг энд л би үзлээ. Энэ нь юу хэмээвээс идэх, уух хийгээд Бурханаас өөрт нь өгөгдсөн амьдралынхаа цөөхөн жилүүдийн турш наран доор хөдөлмөрлөсөн ажил бүхнээрээ өөрийгөө баясгах явдал байлаа. Учир нь энэ л түүний хувь хишиг аж. ¹⁹Бурханаас эд баялаг, хөрөнгө зорь авсан хүн бүрд Тэр тэдгээрийг эдэлж, хэрэглэх эрх

олгож мөн өөрийн хөдөлмөрөөс баярлаж, хувь хүртэхийг зөвшөөрдөг. Энэ нь Бурханы бэлэг мөн. ²⁰Хүн амьдралынхаа жилүүдийг үргэлж дурсаад байдаггүй. Учир нь сэтгэл зүрхийг нь Бурхан баяр баясгалантайгаар байлгадаг билээ.

[6]

¹Наран доор миний харсан бузар булай нь хүмүүсийн дунд түгээмэл аж. ²Хүсэл мөрөөдлөөс нь юу ч дутаалгүйгээр Бурхан хүнд эд баялаг, хөрөнгө мөнгө, нэр алдрыг өгдөг боловч тэдгээрийг эзэмших эрхийг үл өгөх ба харин харь хүн түүнийг нь идэх аж. Энэ нь хоосон бөгөөд маш зовлонтой хэрэг мөн. ³Хэрэв хүн зуун хүүхдийн эцэг болоод олон жил амьдраад, улмаар цаашид амьдарсаар байвч сэтгэл нь сайн юманд цадаагүй, оршуулга нь ч зохих ёсоороо болоогүй бол би "амьгүй төрсөн хүүхэд түүнээс дээр юм даа" гэж хэлнэ. ⁴Учир нь тэр дэмий ирээд л харанхуй уруу одсон, нэр алдар ч үгүй нэгэн болой. ⁵Тэр хэзээ ч нарыг үзэлгүй, юу ч мэдэлгүй оджээ. Энэ нь түүнээс илүү дээр аж. ⁶Гэтэл өөр хүмүүс хоёр мянган жил амьдарсан ч, сайн сайханд сэтгэл нь үл ханах аваас тэд бүгдээрээ нэг л газар уруу явдаггүй гэж үү?

⁷Хүний бүх хөдөлмөр амандаа л зориулагдах боловч сэтгэл нь ханах гэгч нь үгүй ажээ. ⁸Ухаантан нь тэнэгээсээ юугаараа илүү юм бэ? Амьд байгсдын өмнө хэрхэн явахаа мэдэх нь ядуу хүнд ямар ашиг өгөх юм бэ? ⁹Нүд юу харж байгаа нь сэтгэл юу хүсэж байгаагаас илүү чухал юм. Энэ нь бас хоосон бөгөөд салхины хойноос хөөцөлдөхтэй адил юм.

¹⁰Оршин буй юу боловч аль хэдийн нэрлэгдсэн байх бөлгөө. Хүн гэгч ямар вэ гэдэг нь тодорхой. Учир нь хүн өөрөөсөө хүчтэнтэй маргаж чаддаггүй. ¹¹Утгагүй хоосныг өсгөн үржүүлдэг үгс олон байх юм. Энэ нь хүнд ямар тустай юм бэ? ¹²Сүүдэр мэт өнгөрүүлэх утгагүй амьдралынхаа цөөхөн жилүүдэд өөрт нь юу зөв, сайн болохыг хэн мэдэх билээ? Өөрөөс нь хойш юу болохыг наран доор хэн түүнд хэлж чадах вэ?

[7]

¹Үнэт сайн тосноос сайн нэр нь дээр,
Төрөх өдрөөс үхэх өдөр нь дээр буюу.

²Найрын өргөө уруу явснаас гашуудагчийн оромж уруу очсон нь дээр.
Учир нь энэ бол хүн бүрийн төгсгөл бөгөөд
Амьд байгсад нь үүнийг зүрхэндээ авдаг юм.

³Инээснээс уйлсан нь дээр.

Учир нь царай нь гунигтай байвч,
Зүрх нь жаргалтай байж болох буюу.

⁴Ухаантны зүрх гашуудагсдын оромжид,
Тэнэгийн зүрх зугаацагчдын гэрт байх аж.

⁵Тэнэгийн дуулахыг сонссоноос
Ухаант хүний зэмлэлийг сонсох нь дээр.

⁶Тэнэгийн инээх нь тогоон доорхи гишүү шажигнахын адил бөгөөд
Энэ нь бас л утгагүй.

⁷Хавчлага дарамт нь мэргэдийг солиоруулах бөгөөд
Алив хахууль нь сэтгэлийг эвддэг ажээ.

⁸Хэргийн төгсгөл нь эхлэлээсээ чухал аж.
Сэтгэлийн тэвчээр нь зүрхний бардамналаас эрхэм буюу.

⁹Уур тэнэгийн цээжинд оршдог учраас
Уурлах сэтгэлийг бүү урьтал болго.

¹⁰"Яагаад урьдын өдрүүд өнөөгийнхөөс дээр байсан юм бэ?" гэж бүү
хэл.

Ингэж асуух нь цэцэн ухааных биш.

¹¹Өвлөгддөг мэргэн ухаан нь эрхэм бөгөөд
Нарыг харагчдад үнэтэй буюу.

¹²Мөнгө бол хамгаалалт адил, мэргэн ухаан ч хамгаалалт юм.
Харин мэдлэгийн давуу чанар гэвээс мэргэн ухаан эзэндээ амийг өгдөг
болой.

¹³Бурханы ажлыг эргэцүүлэгтүн.
Түүний муруйлгасныг хэн шулуун болгох чадалтай билээ.

¹⁴Азтай өдрүүддээ аз жаргалтай бай,
Харин бүтэлгүй өдрүүддээ сэтгэн бод.
Аль алийг нь Бурхан бий болгодог тул үгүйсгэх нь хүний хэрэг биш
ажээ.

¹⁵Би утгагүй амьдралынхаа туршид юм бүрийг л үзэв. Зөв хүн шударга
байдал дотроо үхэж байхад, бузар хүн худал дотроо удаан амьдрах ажээ.

¹⁶Битгий хэт шударга бай, битгий хэт мэргэн бай. Яагаад чи өөрийгөө
хөнөөх ёстой юм бэ? ¹⁷Битгий хэт балмад бай, битгий тэнэг бай. Яагаад чи
цагаасаа өмнө үхэх ёстой гэж? ¹⁸Нэгээс нь зуурч, нөгөөг нь тавилгүй байх
нь сайн бөгөөд Бурханаас эмээгч нэгэн тэр бүгдийн хамт ирдэг.

¹⁹Мэргэн ухаан ухаантныг хотын арван захирагчдаас ч илүү
хүчирхэгжүүлдэг. ²⁰Үнэнээр газар дэлхий дээр үйлдээд, нүглийг ер

үйлддэггүй зөв шударга хүн гэж үгүй бөлгөө. ²¹Мөн ярианы бүх үгэнд анхаарал хандуулах хэрэггүй, боол чинь чамайг хараах аваас бүү чагна. ²²Үүний адил олон удаа бусдыг харааж байснаа чиний зүрх мэдэх билээ.

²³Энэ бүхнийг би мэргэн ухаанаар шалгаад "Би ухаантай болно" гэсэн боловч, мэргэн ухаан надаас алс хол байлаа. ²⁴Юу байсан нь алс бөгөөд гүнээс гүнд байна. Хэн үүнийг нээж чадах вэ? ²⁵Би өөрийн зүрхийг мэргэн ухаан, гүн ухааныг шинжлэн судлах хийгээд тэнэгийн балмад, солиотны тэнэглэлийн учрыг олоход чиглүүлэв. ²⁶Үхлээс ч илүү гашуун нэг зүйлийг би олж харав. Тэр юу хэмээвээс эм хүний зүрх нь занга, гар нь гинж аж. Бурханд тааламжит нэгэн нь түүнээс зугтах бөгөөд харин нүгэлтэн нь түүнд олзлогдох аж.

²⁷"Үзэгтүн, би үүнийг олж мэдэв" гэж Номлогч хэлэхдээ, тайлбарыг олохын тулд нэг зүйлийг нөгөө дээр нэмэн, ²⁸би үүнийг одоо хүртэл эрсээр байгаа боловч олоогүй. Мянгаас нэг эрэгтэйг л би олсон атал эдгээр бүхний дундаас нэг ч эмэгтэйг олсонгүй. ²⁹Үзэгтүн. Миний олж мэдсэн ганц зүйл нь Бурхан хүмүүнийг шударгаар бүтээсэн боловч тэд өөр олон арга замыг өөрсдөө хайдаг явдал юм.

[8]

¹Юмсын учгийг тайлж, мэддэг мэргэн ухаантантай хэн адил юм бэ? Хүний мэргэн ухаан л хүний нүүрийг нь гэрэлтүүлж, баргар дүрийг нь өөрчлөх ажээ.

²"Бурханы өмнө нэгэнт өргөсөн тангараг бий тул хааны зарлигийг сахигтун!" гэж би хэлнэ. ³Түүнийг орхих гэж бүү яар. Бузар хэрэгт бүү эвс. Учир нь тэр юу хүссэнээ хийх болно. ⁴Хааны зарлиг байгаагаас хойш эрх мэдэл байгаа. "Та юу хийж байна?" гэж түүнд хэн хэлэх юм бэ?

⁵Хааны зарлигийг сахигч нь айдас түгшүүргүй амьдардаг. Учир нь мэргэн зүрх зохист цаг ба ёс дүрмийг мэддэг ажээ. ⁶Учир нь алив юманд зохист цаг ба ёс дүрэм байх атал хүн өөрөө түүнээс үлэмж нэрвэгдэх ажээ. ⁷Юу тохиолдохыг хэрэв нэг ч хүн мэддэггүй юм бол хэзээ энэ нь тохиолдохыг хэн түүнд хэлж чадах билээ? ⁸Сүнсээ барьж байхын тул түүнийгээ захирах эрхтэй хүн нэг ч байхгүй. Үхэх өдрөө ч хүн захирдаггүй биз дээ. Дайн тулааны үед аврал үгүй аж. Бузар мууг зуршил болгогсдыг бузар муу нь үл чөлөөлдөг. ⁹Энэ бүхнийг би хараад, өөрийн бодлыг наран доор болж байгаа үйлс бүхэн уруу хандууллаа. Бусдыг хорлох замаар эрх мэдлийг хэрэгжүүлдэг хүн ч байдаг аж.

¹⁰Тэгэхэд би нэг нүгэлтнийг оршуулахыг харсан ба ариун газарт ирж, очиж байхад нь тэд өөрийн үйлсийг хийж байсан хотдоо удалгүй мартагдаж байлаа. Энэ мөн л утгагүй аж. ¹¹Бузар үйлийн эсрэг ирэх шийтгэл нь тэр дороо ирдэггүй учраас тэдний дунд буй хүмүүний хөвгүүдийн зүрх нь бузар мууг үйлдэхдээ бэлэн байдаг аж. ¹²Хэдийгээр нүгэлтэн зуу зуун удаа бузар мууг үйлдэж, амьдрал нь уртассаар байх авч, Бурханаас эмээгч тэр нэгэн, Түүний өмнө нээлттэйгээр хандагч нэгэн нь илүү дээр юм гэдгийг би мэдэв. ¹³Гэмт хүн Бурханаас эмээдэггүй учраас түүнд сайн юм үгүй, түүний өдрүүд нь сүүдэр адил уртсахгүй. ¹⁴Нүгэлтэнд тохиолдвол зохих явдал шударга хүнд учирч, шударга хүний хүртвэл зохихыг нүгэлтэн завшдаг утгагүй зүйл газар дээр байх юм. Энэ мөн л утгагүй гэж би хэлнэ. ¹⁵Иймд би тааламжтай байдлыг үнэлэв. Учир хэмээвээс наран доор идэж, ууж, хөгжилдөхөөс өөр сайн зүйл хүнд алга. Наран доор Бурханаас хүнд өгсөн амьдралынх нь өдрүүдийн турш дахь хөдөлмөрт энэ нь дагуул мэт байдаг ажээ.

¹⁶Мэргэн ухааныг танихын тулд, өдөр ч шөнө ч ер унтдаггүй тэр нэгний газар дээр хийдэг хүнд хүчир үүргийг харахын тулд би зүрх сэтгэлээ зориулав. ¹⁷Бурханы бүх үйлсийг би хараад хүн гэгч наран доор үйлдэгддэг бүхнийг ойлгож чадахгүйг мэдлээ. Хэдийгээр мэргэн хүн "Би мэднэ" гэж хэлж болох хэдий ч тэр хүн нээлт хийж үл чадах ба хүн хичээнгүйлэн шаргуу эрж хайгаад ч нээж олохгүй.

[9]

¹Энэ бүхнийг би зүрхэндээ авч, шударга бөгөөд ухаантай хүмүүс, тэдний алив үйлс нь Бурханы гарт л байдгийг тайлбарлан хэлэх байна. Хүн өмнө нь байгаа хайр, үзэн ядалт хоёрыг үл ялгадаг ажээ.

²Энэ нь бүгдэд адилхан байдаг. Шударга ба хилэнцэт, сайн, ариун ба бузарт, тахил өргөдөг ба тахил өргөдөггүй аль алинд нь нэг л хувь заяа байх аж. Сайн хүн ба нүгэлтэн, тангараг өргөгч ба тангараглахаас эмээгч нэгэнд ч бас өөрцгүй болой. ³Наран доорх бүх юмсад буюу бүх хүнд нэг л хувь зохиол байдаг нь бузар юм. Хүмүүний хөвгүүдийн зүрх сэтгэл хорон муугаар дүүрч, амьдралынх нь туршид зүрхэнд нь солиорол байх ажээ. Дараа нь тэд үхэл уруу одох ажээ. ⁴Үхсэн арслангаас амьд нохой дээр байдаг нь гарцаагүй. Амьд байгсдын дунд байгаа хэнд ч гэсэн найдлага бий. ⁵Амьд байгсад нь үхнэ гэдгээ мэддэг байтал, үхдлүүд юу ч мэддэггүй аж. Цаашдаа тэдэнд шагнал ч байхгүй болдог. Учир нь тэдний дурсамж

мартагддаг юм. ⁶Тэдний хайр, хорсол, атаа жөтөө хэдийнээ мөхөж, наран доор хийгддэг үйлсэд тэд цаашид үл оролцох бөлгөө.

⁷Бурхан үйлсийг тань сайшааж байгаа бол яв, өөрийн талхыг хөгжилтэйгээр ид, зүрхэндээ жаргалтайгаар дарсаа уу! ⁸Цаг үргэлжид хувцас тань цагаан байг, толгой дээр чинь үргэлж тос байг. ⁹Наран доор Түүний чамд өгсөн утгагүй амьдралынхаа бүх л өдрүүдэд өөрийн хайрт эмэгтэйтэй жаргалтайгаар амьдрагтун. Энэ нь наран доорх чиний хөдөлмөр болон амьдралд чинь чамд шагнал болно.

¹⁰Гар чинь юуг хийхээр тэмүүлнэ, түүнийг бүхий л чадлаараа хийгтүн. Учир нь чиний очих Үхэгсдийн оронд мэргэн ухаан, ажил үйлс, бодох сэтгэх гэдэг нь байхгүй. ¹¹Би наран доор дахин харсан зүйл бол хурдан нь уралддаг юм биш, эрэлхэг хүнд ялалт ирдэг юм биш, мэргэд талхтай байдаг юм биш, ухаантнууд нь эд баялагтай байдаг юм биш, ур дүйтэйд нь чадвар заяадаг юм биш, харин цаг үе хийгээд боломж л тэр бүгдэд хамаатай ажээ. ¹²Шувуу урхинд, загас торонд орохын адил хүний хөвгүүд гэнэт хэцүү цагт баригддаг бөгөөд энэ нь тэдний дээр гэнэт нөмрөг буудаг аж. Өөрөөр хэлбэл хүн өөрийн цаг үеийг үл мэддэг ажээ.

¹³Наран доор бас нэг мэргэн ухааныг би харсан бөгөөд энэ нь надад эрхэм санагдсан. ¹⁴Цөөвтөр хүнтэй нэгэн жижиг хот уруу хүчирхэг хаан довтолж, бүслэн аваад их хориглолт барьжээ. ¹⁵Гэтэл тэр хотод нэгэн мэргэн ядуу хүн олдож, мэргэн ухаанаараа хотыг аварсан боловч, тэр ядуу эрийг хэн ч дурссангүй. ¹⁶"Мэргэн ухаан хүч чадлаас илүү" хэмээн би үзсэн боловч, ядуу хүний мэргэн ухаан үзэн ядагдаж, үг нь анхаарал эс татна. ¹⁷Тэнэгүүдийн дунд хашхирах захирагчаас намуухан ярих мэргэдийн үгс илүү ажээ. ¹⁸Мэргэн ухаан тулалдах зэвсгээс ч хүчтэй боловч нэг нүгэлтэн л өчнөөн сайныг сүйтгэх ажээ.

[10]

¹Үхсэн ялаа тансаг үнэрт тосыг өмхийрүүлдгийн адил өчүүхэн тэнэглэл л мэргэн ухаан, алдар хүндийг давамгайлдаг. ²Ухаант хүний зүрх эзнээ баруун тийш хөтөлдөг бол, харин тэнэгийн зүрх эзнээ зүүн тийш дагуулдаг. ³Тэнэг хүн замаар ганцаараа явлаа ч гэсэн бүтэлгүйтдэг ба өөрийнх нь тэнэглэл хүн бүхэнд илэрхий байдаг. ⁴Захирагч чинь чамд хилэгнэх аваас байр сууриа бүү орхи. Учир нь тайван байдал ноцтой бурууг ч зайлуулдаг.

⁵Захирагчаас үүдэлтэй алдаатай адил нэгэн ёрын зүйлийг би наран доор харсан нь ⁶мулгуучууд олон өндөрлөгүүдэд залрахад баячууд

шоовдорлогдох нь болой. ⁷Морь унасан боолууд, газар дээр боол адил явган холхих язгууртныг ч би харлаа.

⁸Нүх ухагч хүн түүндээ унаж ч магад. Хана нэвтлэгч нэгэн могойд хазуулж ч магад. ⁹Чулуу бутлагч чулуундаа цохиулж, түлээ хагалагч түүнээсээ гэмтэж болох юм. ¹⁰Хэрэв сүх нь мохоход ирийг нь хурцлахгүй бол, илүү хүч зарцуулах болно. Харин мэргэн ухаан амжилт аврах бөлгөө. ¹¹Хэрэв могой ховсдохоосоо өмнө хаздаг бол ховсдох нь түүнд илүүц юм. ¹²Ухаант мэргэдийн амнаас гарах үг нь ивээл, харин тэнэгийн уруул өөрийгөө хөнөөх аж. ¹³Түүний ярианы эхлэл нь тэнэг байдаг бол төгсгөл нь балмад солиорол аж. ¹⁴Гэсэн ч тэнэг хүн үгээ олшруулсаар л байх ажээ. Юу болохыг мэддэг хүн алга, түүний араас юу ирэхийг түүнд хэн хэлж чадах билээ? ¹⁵Тэнэг хүн хот уруу хэрхэн хүрэхийг ч мэддэггүй учраас түүний ажил өөрийг нь ядраах аж. ¹⁶Хаан нь балчир, ноёд түшмэд нь өглөөжин найрладаг газар нутаг хөөрхийлөлтэй! ¹⁷Хэрэв гүрний хаан нь ухаантнаас язгууртай, албат түшмэд нь зохистой цагт согтуурахын төлөө бус, харин хүч сэлбэхийн тулд иддэг газар нутаг ивээлтэй еэ. ¹⁸Залхуугийн сууцны дээвэр хотойж, дусаал гоожих нь зайлшгүй. ¹⁹Хүмүүс найр хуримаар баяр баясгалан хийж, дарсаар амьдралаа хөгжилтэй болгодог ч мөнгө бүхний хариу ажээ. ²⁰Нойрсох танхимдаа хааныг бүү зүх, баян хүнийг унтлагын өрөөндөө ч бүү хараа. Учир нь тэнгэрийн шувууд тэдэнд үг зөөх нь бий бөгөөд далавчит бүтээл уг хэргийг задалж магад.

[11]

¹Өөрийн талхыг усны гадаргуу дээр хая! Учир нь олон хоногийн хойночи түүнийгээ эрж олох болно шүү дээ. ²Өөрт оногдсоныг долоо, тэр ч бүү хэл найм хуваа. Учир нь энэ дэлхий дээр юу эс тохиолдохыг та мэдэхгүй шүү дээ. ³Хэрэв үүлс хуралдах аваас газар дээр хур болон бууна. Түүнчлэн мод өмнө ба хойд зүгт уналаа гэхэд унасан тэр газартаа үлдэж хоцормой. ⁴Салхины аясыг харагч тариалж үл чадна, үүл харуулдагч нэгэн хурааж үл чадна. ⁵Жирэмсэн эмэгтэйн хэвлийд яснууд хэрхэн бүрэлдэхийг болон салхины замыг чи үл мэдэхийн адил бүхнийг бүтээгч Бурханы үйлсийг чи тааж мэдэхгүй. ⁶Өглөө тарь, үдэш ч гараа бүү буулга. Учир нь өглөө орой тариалсны аль нь үр дүнтэй болохыг чи мэдэхгүй шүү дээ.

⁷Гэрэл нь тааламжтай бөгөөд нарыг харахад энэ нь нүдэнд таатай аж. ⁸Үнэхээр хэрэв хүн олон жил амьдрах аваас бүхий л хугацаандаа хөгжилтэй

байг. Мөн олон арваараа тохиолдох бараан өдрүүдийг ч бас бүү умартаг. Ингэвэл ирж буй бүхэн утга учиргүй болно. ⁹Залуу минь, идэр насандаа баярлаж цэнгэ. Залуу насныхаа турш зүрх сэтгэлээ баясга. Өр зүрхнийхээ хүсэл, өөрийн нүдний харцыг дага. Гэхдээ энэ бүгдийнхээ төлөө Бурханаар шүүгдэх болно гэдгээ мэдтүгэй. ¹⁰Иймээс сэтгэлийн зовлон, биеийн шаналлаас зайлж явагтун. Учир нь хүүхэд нас, эрч хүч гэдэг чинь зуурдын юм.

[12]

¹Хүнд өдрүүд ирж "Энэ амьдралд жаргал үзсэнгүй" гэж хэлэх тийм жилүүд ирэхээс өмнө залуу насныхаа өдрүүдэд өөрийн Бүтээгчээ санагтун. ²Тэр үед нар, гэрэл, сар, одод харанхуйлан борооны дараа үүлс эргэн хургадаг. ³Орон гэрээ хамгаалдаг байсан эр чадал нь хумигдаж, салганадаг болж, цөөхөн хэдэн шүднүүд нь үүрэггүй хоцорч, чи цонхоор харж, уйтгарт автагдах цаг ирнэ. ⁴Хаалганы цаадахыг сонсохоо больж, гурилын тээрмийн дуу таны хувьд чимээгүй болж, тахиа донгодоход сэрэх авч, шувуудын жиргээнийг та үл сонсох болно. ⁵Өгсүүр газраас зүрхшээж, замаар явах ч аймшигтай санагдаж, толгой тань бууралтаж, бие хаа чинь даагдахгүй болно. Дараа нь мөнхийн гэртээ одоход чинь гашуудагсад гудамжаар алхах болно. ⁶Мөнгөн утас тасарч, алтан аяга хэмхрэн, худгийн хүрд тасрах, хувин бутарч унахаас өмнө Түүнийг санагтун. ⁷Тэгээд тоос нь урд байсан газар шороондоо буцаж, сүнс нь үүнийг өгсөн Бурхандаа буцах ажгуу. ⁸Номлогч хэлэхдээ "Хоосноос хоосон бөгөөд бүгд хоосон" гэв.

⁹Түүнээс гадна Номлогч мэргэн ухаантан байсан бөгөөд ард олныг мэдлэгт сургав. Тэр бүгдийг туршиж, судалснаар олон сургаалт үгсийг зохиожээ. ¹⁰Номлогч онч мэргэн үгсийг эрэлхийлэн байж, үнэний үгсийг зөвөөр нь бичжээ.

¹¹Мэргэдийн үгс нь болбоос зүү буюу хадаас адил орох бөгөөд тэдгээрийг бичигчид нь нэг л Хоньчноор өгөгдсөн ажгуу. ¹²Энэ бүхнээс гадна хүү минь "Их ном зохиоход төгсгөл үгүй ба үлэмж их унших нь биенд халтай" гэдгийг санаж явтугай.

¹³Энэ бүхнийг сонордоод, дүгнэхэд Бурханаас эмээж, Түүний тушаалыг дагагтун. Энэ нь хүн бүхэнд хамаарна. ¹⁴Бурхан сайн, муу гэж ялгалгүй нууцлагдсан юмс бүрийг, бүх үйлсийг шүүлтэд аваачих болно.